

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 15 kwietnia 2022 r.

Poz. 2077

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.377.2022 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 8 kwietnia 2022 r.

Rada Miejska w Łęczycy

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LXI/347/2022 Rady Miejskiej w Łęczycy z dnia 3 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w Mieście Łęczycy na 2022 rok.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 3 marca 2022 r. Rada Miejska w Łęczycy podjęła uchwałę Nr LXI/347/2022 w sprawie przyjęcia programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w Mieście Łęczycy na 2022 rok. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 9 marca 2022 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Łęczycy zawiadomienia z dnia 24 marca 2022 r. znak: PNIK-I.4131.377.2022, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia. W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 31 marca 2022 r. znak: OK.0711.14.2022 Przewodniczący Rady złożył wyjaśnienia.

Odnosząc się do braku zamieszczenia w uchwale informacji o braku przekazania projektu uchwały do zaopiniowania podmiotom wskazanym w treści art. 11a ust. 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, wyjaśnił, że projekt uchwały został przekazany do zaopiniowania: Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w Kutnie, Łódzkiemu Towarzystwu Opieki nad Zwierzętami, Fundacji Animals w Warszawie, Kołu Łowieckiemu Nr 4 „Boruta” w Łęczycy oraz Kołu Łowieckiemu „Jenot” Leźnica Wielka. Natomiast, w zakresie pozostałych zapisów zakwestionowanych przez organ nadzoru poinformował, że na najbliższej sesji Rady Miejskiej w Łęczycy podjęta zostanie uchwała zmieniająca uchwałę Nr LXI/347/2022 z dnia 3 marca 2022 r.

Organ nadzoru uwzględnia powyższe wyjaśnienia jedynie częściowo i przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Przedmiotowa uchwała podjęta została na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten, jak stanowi art. 11a ust. 2 ustawy, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt;

4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, o czym stanowi art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy).

Powołane wyżej przepisy ustawy wskazują zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obowiązkowa i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji, poprzez brak w treści uchwały chociażby jednego z elementów obowiązkowych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego, są sprzeczne z prawem. Zapisy te naruszają wówczas art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru, program opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w Mieście Łęczycy na 2022 rok (zwany dalej programem), będący załącznikiem do uchwały Nr LXI/347/2022 Rady Miejskiej w Łęczycy z dnia 3 marca 2022 r., zawiera postanowienia naruszające w sposób istotny obowiązujący porządek prawny.

W § 14 ust. 1 programu Rada postanowiła o przeznaczeniu kwoty 246 170,00 zł na realizację programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi w 2022 roku i zaplanowała ich wydatkowanie w sposób opisany w ust. 2 w pkt 1-2 tego paragrafu. W § 14 ust. 1 pkt 1 programu Rada postanowiła, że „zadania związane z realizacją programu przez jednostkę budżetową „Zieleń Miejska” w Łęczycy na prowadzenie schroniska. Wymienione środki finansowe przeznaczone są na: zakup karmy, usługi weterynaryjne, zakup usług pozostałych, zakup wody, wywóz nieczystości, wynagrodzenia plus pochodne pracowników schroniska, opłata za telefon, szkolenia pracowników, zakup usług zdrowotnych, odpis na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, zakup odzieży ochronnej, wody, posiłków, odławianie bezdomnych zwierząt, działania o charakterze edukacyjno-informacyjnym – 95 000,00 zł”. Ponadto w § 14 ust. 1 pkt 2, Rada wskazała kwotę 141 170,00 zł na zadania związane z realizacją programu: na dokarmianie wolno żyjących kotów – 500,00 zł, na ograniczenie populacji dzikich kotów poprzez ich sterylizację bądź kastrację w ramach umowy z gabinetem weterynaryjnym Krzysztofa Gajewicza z siedzibą w Łęczycy przy u. Sienkiewicza 1 – 4 500,00 zł, na zakup energii elektrycznej dla schroniska w kwocie 5 000,00 zł.

Analiza treści § 14 ust. 2 programu prowadzi do wniosku, że Rada nie uregulowała w sposób wyczerpujący kwestii wskazania wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje ustawa w art. 11a ust. 5. Dokonując podziału środków finansowych i przyporządkowując poszczególne kwoty różnym zadaniom określonym w programie, Rada nie wskazała kwoty przeznaczonej na finansowanie takich zadań jak: zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, opieka nad wolno żyjącymi kotami - wskazano jedynie kwotę na dokarmianie tych zwierząt, obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schronisku dla zwierząt, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów, umieszczenie zwierzęcia w gospodarstwie rolnym, zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych stanowiące obowiązkowe zadania programu, które muszą znaleźć się w programie zgodnie z treścią art. 11a ust. 2 pkt 1, 2, 4, 5, 6, 7 i 8.

Pominięcie ustalenia i wskazania kwot na realizację ww. zadań oznacza, że Rada nie wypełniła delegacji ustawowej, a program nie reguluje w sposób wyczerpujący materii przekazanej do unormowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. W art. 11a ust. 5 ustawa nakłada na radę gminy obowiązek wskazania w programie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Użyte w tym przepisie przez ustawodawcę określenie "sposób wydatkowania środków finansowych", oznacza wymóg przedstawienia w uchwale dotyczącej programu zapobiegania bezdomności zwierząt, jako elementu obligatoryjnego, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. W wyroku z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II 1087/20 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „Nie ulega wątpliwości, że wskazany przepis bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków poprzez egzemplifikację zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań”. Następnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 postanowił, że czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Zatem tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych, przeznaczonych na realizację programu, z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 110/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł natomiast, że „O ile zgodzić się należy z organem, że precyzyjne określenie w ramach Programu wysokości środków przeznaczanych na poszczególne cele może być trudne, to jednak szacunkowe przypisanie wartości na realizację konkretnych zadań wynikających z Programu oraz ewentualnej rezerwy i tym samym dookreślenie sposobu wydatkowania środków nie powinno nastroczać nadmiernej trudności. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy określaniu całkowitej rocznej wysokości środków finansowych na realizację zadań wynikających z Programu Rada nie analizowała poszczególnych danych składowych i wskazała kwotę 30.000 zł bez uwzględnienia dotychczasowego doświadczenia przy realizacji konkretnych zadań i wartości usług lub towarów dla każdego z celów Programem przewidzianych.” W ocenie organu nadzoru, wskazanie wspólnej kwoty na wykonywanie różnych zadań, a przede wszystkim zadań nie związanych z realizacją programu, jest nieprawidłowe. W ocenie organu nadzoru wymienionym przepisem Rada Gminy nie dokonała wystarczającego podziału środków na poszczególne zadania. Ujęcie jednej kwoty dla wielu zadań nie jest czytelne dla przeciętnego odbiorcy norm prawnych. Z takiego zapisu w żaden sposób nie wynika, w jakiej wysokości będą finansowane poszczególne zadania programowe – co czyni program w tym zakresie nietransparentnym. Ponadto, organ nadzoru wskazuje, że regulacja powyższa powinna ściśle odnosić się do zadań wyszczególnionych w ramach programu, a następnie wskazać konkretną kwotę przeznaczoną na realizację każdego ze wskazanych zadań oddzielnie. W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska w Łęczycy zaniechała dokonania podziału środków finansowych na zadania objęte realizacją programu. Trudno jest bowiem zakwalifikować zakup usług zdrowotnych, odpis na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych czy zakup odzieży ochronnej do zadań realizowanych w ramach programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt. Należy wskazać, że powyższy brak podziału środków finansowych stanowi rażące naruszenie prawa, ponieważ kwestia określenia sposobu wydatkowania kwot na poszczególne zadania objęte programem ma istotne znaczenie dla realizacji uchwały (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 1 marca 2022 r., sygn. akt II SA/Ol 60/22).

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru zapis § 14 ust. 2 programu nie wypełnia delegacji określonej w art. 11a ust. 5 ustawy, a wskazane uchybienie stanowi samodzielną podstawą do stwierdzenia nieważności w całości uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, co potwierdził np. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 604/21.

W § 4 pkt 3 programu Rada wskazała, że „Wykonawcami programu są organizacje społeczne, stowarzyszenia, fundacje, których statutowym celem działania jest przeciwdziałanie bezdomności zwierząt we współpracy z organami gminy” - nie precyzując, o jakie organizacje chodzi. Brak wskazania konkretnych organizacji pozarządowych wykonujących powierzone jej zadania stanowi niewłaściwe wypełnienie delegacji

ustawowej zawartej w art. 11a ust. 2, 3, 3a i 5 ustawy. W ocenie organu nadzoru, krótki (roczny) okres obowiązywania programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, w pełni uzasadnia konieczność konkretnego wskazania wszystkich podmiotów, przy pomocy których gmina będzie w ciągu najbliższego roku realizować, nałożone na nią ustawą zadania oraz sposobu realizacji tych zadań. Podobnie Rada postanowiła w § 9 pkt 2 programu w zakresie poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt poprzez współdziałanie z organizacjami społecznymi - nie precyzując o jakie organizacje chodzi.

Zatem, jeśli intencją Rady, było wskazanie kilku organizacji społecznych, fundacji czy stowarzyszeń, celem realizacji zadań wynikających z programu, to obowiązkiem Rady jest uregulowanie tej kwestii w sposób kompleksowy, wyczerpujący i bardzo konkretny – poprzez wskazanie nazw i adresów tych podmiotów. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się na wykonawczy charakter programu, co oznacza, że obowiązkiem Rady jest wskazanie wszystkich podmiotów realizujących zadania gminy wynikające z programu (wyrok NSA z dnia 22 września 2020 r. sygn. akt II OSK 1087/20).

W § 8 ust. 2 programu, Rada postanowiła, że „Zabiegi sterylizacji albo kastracji mogą być prowadzone tylko przez lekarza weterynarii”. Zapis taki nie stanowi o prawidłowym wypełnieniu delegacji ustawowej wskazanej w art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy. Przede wszystkim regulacja ta nie zawiera informacji, że zabiegi te mają charakter obligatoryjny i wykonywane są wyłącznie przez lekarza weterynarii w schronisku dla zwierząt. W ocenie organu nadzoru, przyjęta przez Radę Miejską regulacja w żaden sposób nie konkretyzuje czynności podejmowanych dla realizacji tego zadania. Tymczasem należy zauważyć, że z regulacji zawartej w § 8 programu wcale nie wynika, iż zabiegi kastracji i sterylizacji będą wykonywane przez lekarza weterynarii, z którym schronisko zawarło stosowną umowę. W Programie wskazano ogólnie, że zabiegi te będą wykonywane przez lekarza weterynarii. Z tak sformułowanego przepisu nie wynika zatem, czy umowy z tym lekarzem będą zawierane przez Miasto, czy też przez Schronisko. Natomiast to, że zabiegi sterylizacji i kastracji będzie przeprowadzał lekarz weterynarii jest rzeczą oczywistą, dlatego Rada powinna zawrzeć w tym zakresie konkretne informacje, jak choćby wskazanie wprost, że zabiegi będzie wykonywał lekarz weterynarii, z którym Schronisko ma podpisaną umowę. Organ nadzoru podkreśla, że uchwalony przez Radę Miejską program stanowi akt prawa miejscowego, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym, a więc regulować kompleksowo wszystkie kwestie wskazane w ustawie. Powinna więc być zredagowana w taki sposób, by dla przeciętnego adresata była zrozumiała, tzn. aby adresat jej przepisów wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, uniemożliwiający stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak się powinien zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią niepełnych przepisów. Reasumując, program nie zawiera uregulowania kwestii obligatoryjnej sterylizacji albo kastracji zwierząt w schronisku ze wskazaniem podmiotu odpowiedzialnego.

Wskazane wyżej uchybienia stanowią istotne naruszenie prawa i powodują konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Jednocześnie należy zauważyć, że program opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt w Mieście Łęczycy na 2022 rok, będący załącznikiem do uchwały Nr LXI/347/2022 Rady Miejskiej w Łęczycy z dnia 3 marca 2022 r., zawiera naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 3 pkt 7 Rada postanowiła, że w ramach programu Miasto Łęczycy realizuje zadanie polegające na zapewnieniu miejsca dla bezdomnych zwierząt gospodarskich we wskazanym gospodarstwie rolnym. Zapis taki w zakresie wyrazu „bezdomnych” nie mieści się w granicach upoważnienia określonego w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy. Podobnie, Rada Miejska w Łęczycy w § 11 ust. 1 programu postanowiła o realizacji zapewnienia miejsca dla bezdomnych zwierząt gospodarskich. Przywołany przepis art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy stanowi zobowiązanie dla rady gminy do wskazania w programie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich. Przy takim sformułowaniu ustawowym nie może być mowy, aby wolą ustawodawcy było zapewnienie miejsca w gospodarstwie rolnym jedynie bezdomnym zwierzętom gospodarskim. Należy zauważyć, że ustawodawca posługuje się pojęciem „zwierząt gospodarskich”, nie wprowadzając dla nich żadnych dodatkowych ograniczeń. Chodzi zatem o każde zwierzę gospodarskie, które w zaistniałym stanie faktycznym wymaga umieszczenia w gospodarstwie rolnym z powodu szeregu różnych przyczyn (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt II SA/Wr 602/14). Wobec powyższego regulacja § 3

pkt 7 programu w zakresie wyrazu „bezdolnych”, § 11 ust. 1 programu w zakresie wyrazu „bezdolnych” przekraczają granice upoważnienia określonego w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy.

W § 3 pkt 8 Rada postanowiła, że w ramach programu Miasto Łęczyca realizuje zadanie polegające na zapewnieniu całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt, w tym zwierząt wolno żyjących (dzikich). Zapis taki w zakresie wyrazów „w tym zwierząt wolno żyjących (dzikich)” przekracza upoważnienie ustawowe określone w art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy. Przywołany przepis art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy stanowi nakaz dla rady gminy do zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Chodzi zatem o każde zwierzę, które w wyniku zdarzeń drogowych wymaga pomocy weterynaryjnej. Zastrzeżenia powyższe dotyczą także § 12 ust. 1 programu.

W § 5 ust. 1 programu, Rada postanowiła, że „Schronisko dla Bezdolnych Zwierząt w Łęczycy przy ul. Staromiejskiej przyjmuje i zapewnia opiekę bezdolnym zwierzętom domowym z terenu Miasta Łęczyca”. Zapis taki w zakresie wyrazu „domowym” – przekracza granice delegacji wskazanej w art. 11a ust. 2 ustawy. Zgodnie z definicją ustawową – zwierzętami bezdolnymi są zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały. Zatem poprzez określenie „bezdolnym zwierzętom domowym” Rada wprowadziła do uchwały nowe pojęcie, które nie jest znane ustawie. W wyroku z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 1030/20 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach orzekł, że „Nieuprawnione jest zawężanie programu opieki nad zwierzętami bezdolnymi oraz zapobiegania bezdolności zwierząt wyłącznie do zwierząt domowych (lub wybranych spośród nich) w odniesieniu do zadań, które mają zostać określone w programie jako dotyczące wszystkich zwierząt domowych.”

W § 10 ust. 3 programu Rada postanowiła, że zwłoki uśpionych zwierząt muszą być odpowiednio zabezpieczone do czasu zabrania ich przez odpowiednie służby do tego przeznaczone. Zapis ten przekracza granice upoważnienia ustawowego określonego w art. 11a ust. 2, 3, 3a oraz 5 ustawy. Żaden z tych przepisów nie upoważnia rady gminy do regulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdolnymi kwestii dotyczącej zwłok uśpionych zwierząt. Zapisem § 10 ust. 3 programu w zakresie dotyczącym utylizacji zwłok, Rada wkroczyła natomiast w materię uregulowaną w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421).

W § 14 ust. 3 programu określono, że „w zakresie dotyczącym zwierząt gospodarskich koszty transportu zwierząt do gospodarstwa, leczenia oraz utrzymania zwierząt pokrywane są z dochodów uzyskanych ze sprzedaży zwierząt” Zapis ten przekracza upoważnienie ustawowe określone w art. 11a ust. 1, 2 i 5 ustawy, ponieważ koszty realizacji programu ponosi gmina (art. 11a ust. 5 ustawy).

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr LXI/347/2022 Rady Miejskiej w Łęczycy z dnia 3 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad bezdolnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdolności zwierząt w Mieście Łęczyca na 2022 rok, w sposób istotny narusza prawo tj. art. 11a ust. 2 i 5 ustawy – co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie. Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Burmistrz Miasta Łęczyca